

Hồi 26

Sách Lập Tân Hoàng Hậu

Sau đó ít lâu, Hán đế ngày đêm mơ tưởng Trại Chiêu Quân. Một hôm lại nhắc chuyện đó với Lâm hậu. Lâm hậu là người nhân từ rộng lượng, bèn sai nội thị đem thoi tới Phủ Quốc Trượng mời quốc trượng vào cung có chuyện cần.

Vương quốc trượng nghe nói Hoàng hậu mời thì vội mũ áo chỉnh tề, theo nội thị vào cung.

Hán đế và Lâm hậu tiếp đón niềm nở. Sau khi cung nữ dâng trà, Hán đế nói:

- Quý phi đã mất, nhưng đã được trăm báo đáp đầy đủ. nay trong lá thư viết cho trăm do Vương trạng nguyên đem về, cũng như trong giấc mộng ứng cho trăm, quý phi đều dặn là trăm phải thâm nạp Trại Chiêu Quân làm quý phi, hầu trọn tình trọn nghĩa. Hôm nay trăm và hoàng hậu mời quốc trượng vào cung, cũng là vì chuyện đó. Chẳng hay quốc trượng nghĩ thế nào?

Vương Trung nghĩ ngợi hồi lâu. Trong lá thư do Vương Long đem về, Chiêu Quân cũng dặn lại cha mẹ là hãy đem Trại Chiêu Quân tiến cung, làm Tây cung quý phi. Do đó bây giờ có lời thỉnh cầu của Hán đế, Vương Trung vui vẻ nhận lời.

Hán đế ban thưởng vàng bạc châu báu rất hậu rồi sai nội thị đưa quốc trượng lên xe ra về.

Về tới phủ, Vương Trung kể lại đầu đuôi cho phu nhân nghe. Phu nhân chau mày bảo:

- Thánh thượng xử ép vợ chồng mình quá. Có hai đứa con gái, thì một đứa đã tiến cung làm quý phi, rồi vì thánh thượng mà phải bỏ mạng tha hương. Nay còn đứa con gái nhỏ, thánh thượng vẫn chẳng buông tha. Tam cung lục viện thiếu gì mỹ nhân, mà thánh thượng cứ chọn con gái nhà họ Vương này vậy?

Vương Trung bảo:

- Phu nhân quên lá thư của Chiêu Quân rồi sao?

Phu nhân lắc đầu:

- Đó là ý riêng, là cảm tình riêng của Chiêu Quân với thánh thượng mà thôi. Thánh thượng đã lớn tuổi rồi, mà con gái mình còn nhỏ quá...

Vương Trung nói:

- Nhưng dù sao thì thánh thượng đã chọn là mình phải theo. Theo tôi thấy thì cũng vì cảm tình sâu đậm với Chiêu Quân mà thánh thượng chú ý đến Trại Chiêu Quân vậy.

Phu nhân bật khóc mà nói:

- Nhưng đau khổ Nhất là tướng công và thiếp đều đã già, chỉ còn Trại Chiêu Quân là nguồn an ủi. Nay nó nhập cung, thì vợ chồng già biết ở với ai.

Trại Chiêu Quân đứng bên trong nghe rõ đầu đuôi, bây giờ thấy mẹ khóc mới bước ra nói:

- Thưa mẹ, xin mẹ đừng buồn, đã là con gái thì sớm muộn cũng phải có chồng, hưởng hồ con trở thành quý phi thì cha mẹ càng thêm vinh hiển. Con nghĩ đây là dịp tốt để con có thể xin thánh thượng xuất binh trả thù cho chị con. Xin mẹ cứ cho con nhập cung.

Vương quốc trượng và phu nhân nghe vậy cũng tạm vui. Vương quốc trượng cười bảo:

- Con là phận gái, biết gì về chuyện quân cơ mà nói.

Trại Chiêu Quân nói:

- Để con xin kể rõ đầu đuôi, cha mẹ sẽ rõ. Đêm hôm nọ thấy trăng sáng, con ra hoa viên một mình ngắm trăng. Tới canh hai thấy trời hơi lạnh, con định quay vào, nhưng chợt ở vùng trời phía tây có một đám mây lạ từ từ bay tới. Con đứng lại mà nhìn. Khoảng khắc đám mây hạ xuống ngay hoa viên nhà mình, rồi một tiên nữ tay cầm quạt lông bước ra và gọi đúng tên con. Con sợ quá quỳ ngay xuống. Tiên nữ bảo rằng bà là Cửu thiên Huyền Nữ vốn có kỳ duyên với con, nên tới đây dạy cho con thập bát ban võ nghệ, để sau này, con cầm quân sang đánh nước Phiên, trả thù cho chị. Con lạy tạ xong thì Cửu thiên Huyền Nữ dắt con dậy, truyền cho võ nghệ rồi cách bày phá trận, phép hô phong hoán vũ, rầu đậu thành binh, di sơn đảo hải, không gì là không truyền thụ. Sau cùng thì tiên nữ còn cho con nhiều bảo bối tùy thân, và còn nói là tương lai con sẽ trở thành hoàng hậu.

Vương quốc trượng và phu nhân nghe xong bán tín bán nghi. Sau đó phu nhân bảo:

- Con ơi, dù con có võ nghệ hay phép thuật gì đi nữa thì cũng không thể xa nhà ra chốn sa trường được. Vì cha mẹ bây giờ chỉ có mình con, lỡ có gì bất hạnh xảy ra thì cha mẹ sống với ai?

Vương quốc trượng gạt đi:

- Hai mẹ con nói toàn chuyện đầu đầu. Đã chắc gì có chuyện đánh nước Phiên, vì hiện nay hai nước giao hiếu rất mật thiết. bây giờ cứ chuẩn bị cho Trại Chiêu Quân nhập cung đi đã.

Phu nhân thở dài không nói gì nữa, còn Trại Chiêu Quân thì vui mừng lắm.

Trong khi đó thì Lâm hoàng hậu đêm đêm nghĩ lại thấy thương xót Chiêu Quân, ít ngày sau thì thành bệnh, không ăn uống gì được. Hán đế thấy vậy lo lắng, hoãn việc tuyển Trại Chiêu Quân làm quý phi lại, rồi sai ngự y vào xem mạch cho thuốc.

Các ngự y đều nói rằng hoàng hậu mắc tâm bệnh, thuốc men khó lòng hiệu nghiệm, tuy nhiên vẫn cho thuốc để hoàng hậu uống. Sau đó thì bệnh tình hoàng hậu cứ mỗi ngày một trầm trọng hơn lên, và ít ngày sau thì hoàng hậu băng hà.

Hán đế khóc đến ngất đi tỉnh lại mấy lần, thương cho người vợ hiền lúc nào cũng xứng đáng là bậc quốc mẫu. Hôm sau nhà vua cho tẩm liệm rồi quàn tại chính cung, mời tăng ni tới ngày đêm tụng kinh siêu độ. Quàn đủ thất tuần mới cho làm lễ quốc táng. Đám táng hoàng hậu tất nhiên linh đình hơn đám táng Chiêu Quân rất nhiều. Chư hầu bốn phương đều cử sứ thần tới phúng điếu.

Tang lễ xong xuôi, Hán đế vì thương nhớ hoàng hậu nên kém ăn biếng ngủ, long thể bại hoại, truyền bãi triều mười ngày. Trong cung từ đó vắng vẻ lạnh lùng vì hoàng hậu không có, quý phi cũng không, các cung nữ ngày ngày ra vào âm thầm như những chiếc bóng, không còn tung bừng vui vẻ như trước nữa.

Các đại thần vẫn vỗ lo ngại Hán đế đau ốm liền rủ nhau vào nội cung thăm hỏi. Hán đế miễn cưỡng tiếp đón rồi bảo:

- Trẫm chẳng có bệnh gì đâu, các khanh cứ yên tâm. Chẳng qua là quý phi tạ thế chưa được một năm, rồi tới hoàng hậu băng hà, dưới gối lại chưa có thái tử, nên trẫm buồn phiền mà thôi.

Các đại thần nói:

- Trong nước một ngày không thể không có vua thì trong cung nội không thể không có hoàng hậu. Cúi xin thánh thượng giáng chỉ tuyển mỹ nhân lên ngôi hoàng hậu để chỉ huy tam cung lục viện, và để sinh thái tử nối ngôi báu sau này.

Hán đế thở dài:

- Mỹ nữ trong thiên hạ chắc chẳng thiếu gì, nhưng chọn được một người như hoàng hậu hoặc Chiêu Quân thì quả là hiếm lắm.

Trương thừa tướng vội nói:

- Muôn tâu, như vậy là thánh thượng đã quên em gái của quý phi rồi sao? Hoàng hậu lúc sinh tiền cũng quý mến Trại Chiêu Quân lắm và có ý định muốn tuyển làm quý phi, bây giờ thánh thượng hạ chỉ cho Trại Chiêu Quân nhập cung rồi chọn ngày sách phong là hợp lý nhất.

Hán đế nghe nói vậy thì khoẻ hẳn ra, đầu óc sáng suốt trở lại mà bảo:

- Hồi này trẫm thấy trong mình mỗi một nên đầu óc chẳng nghĩ được gì. Nếu các khanh không có ai phản đối thì việc này nhờ Trương thừa tướng lo liệu giùm.

Các đại thần đều tán thành. Trương thừa tướng xin Hán đế tự tay viết chiếu chỉ rồi lãnh chiếu chỉ cùng các đại thần trở ra ngoài điện bàn bạc những điều cần thiết.

Sau đó Trương thừa tướng cho chuẩn bị mọi thứ chu đáo rồi đích thân dẫn một trăm ngự lâm quân đem đồ sinh lễ tới phủ quốc trượng.

Vương Trung bày hương án, quỳ nghe chiếu chỉ. Trương thừa tướng đọc chiếu chỉ xong thì nạp đồ sinh lễ cực trọng hậu quý giá. Vương quốc trượng truyền gia nhân bày tiệc ngoài sân khoản đãi một trăm ngự lâm quân. Trong khi đó Vương phu nhân thấy con gái sắp được sách phong hoàng hậu, thì lòng buồn cũng vui quá nửa.

Tiệc tùng nửa ngày mới dứt, Trương thừa tướng xin được rước Trại Chiêu Quân nhập cung. Vương quốc trượng và phu nhân đưa con tới tận xe loan, cầm tay ứa nước mắt dặn dò mọi chuyện.

Hoàng cung hôm nay treo đèn kết hoa rực rỡ, dân chúng kinh đô thì mở hội ăn mừng. Sau khi Trại Chiêu Quân được đưa vào chính cung, Hán đế cho bày đại yến khoản đãi bá quan văn võ. Trong tiệc, Hán đế hỏi:

- Quan Khâm thiên giám đã chọn được ngày tốt để làm lễ sách phong hoàng hậu chưa?

Quan Khâm thiên giám đứng dậy tâu:

- Muôn tâu, thần đã tra lịch sách, ngày mai đúng là ngày hoàng đạo, bách sự đều thành tựu.

Hán đế vui lắm, cùng quần thần yến ẩm cho tới khuya.

Đêm đó Hán đế không sao chợp mắt, chỉ mong chóng tới ngày mai.

Hôm sau Chiêu dương được trang hoàng đổi mới, treo đèn kết hoa rực rỡ, bá quan văn võ tề tựu đông đủ, vợ chồng quốc trượng được mời tới, và Trương thừa tướng đứng ra cử hành lễ sách phong Trại Chiêu Quân làm Hán triều chính cung Hoàng hậu.

Sau đó là đại yến. Nhà vua còn ra lệnh cho toàn dân được mở hội ăn mừng ba ngày.